

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, czwartek 11 marca 1954 r. Nr 59 (1198) B Cena 20 gr

Sprawozdania radiowe z przebiegu obrad II Zjazdu PZPR
Sprawozdania radiowe z przebiegu obrad II Zjazdu PZPR nadebrane są codziennie przez Polskie Radio w programie I o godz. 17.30 i 21 — w programie II o godz. 17.30 i 22.

Rząd Polski wyraża gotowość wzięcia udziału w układzie ogólnoeuropejskim o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie

Oświadczenie Rządu PRL

Rząd PRL przywiązywał dużą wagę do przebiegu konferencji berlińskiej. Rząd PRL reprezentuje bowiem kraj, który w wyniku historycznych doświadczeń jest żywotnie zainteresowany w trwałym odprężeniu sytuacji międzynarodowej i w

pokoju uregulowaniu spornych problemów w szczególności w Europie.

Wyniki konferencji berlińskiej wykazały, że — mimo istnienia rozbieżności między państwami — możliwe są porozumienia w spornych sprawach. Konferencja berlińska dowodzi również, że jest możliwa i konieczna dalsza dyskusja w dotychczas nie rozwiązanych sprawach, a w szczególności w sprawie Niemiec i bezpieczeństwa Europy.

Wywołało to niezadowolenie tych sił, które zainteresowane są w utrzymaniu napięcia, by móc kontynuować odbudowę militarystyki niemieckiej, która podporządkowując sobie Europę zachodnią, znowu ma się stać kuznią nowej agresji.

W niewiele dni po konferencji berlińskiej — w odwetowe i agresywne w Niemczech zachodnie dokonały nowego wrogości aktu wobec sprawy polskiej.

Większość parlamentu niemieckiego uchwaliła zmianę konstytucji, umożliwiającą wprowadzenie powszechnego obowiązku służby wojskowej w Niemczech zachodnich, to jest odbudowę nowego Wehrmachtu. Równocześnie, jak wynika z informacji prasowych, wzmógł się nacisk kół rządzących USA na Francję i inne kraje Europy zachodniej w kierunku przyspieszenia ratyfikacji układu o „Europejskiej Wspólnocie Obronnej” — układu o wzmoczeniu militarystyki niemieckiej.

W tej sytuacji na naradach europejskich ciąży szczególnie obowiązek zapobieżenia dalszemu rozwojowi wypadków, które godziłyby bezpośrednio w ich bezpieczeństwo. W przekonaniu Rządu PRL — służącą drogą w tym kierunku wskazuje radziecki projekt układu ogólnoeuropejskiego o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie.

Projekt ten przewiduje — jak wiadomo — porozumienie między wszystkimi państwami europejskimi bez względu na ich ustrój społeczny — włączając do niego Niemcy — dla zapewnienia bezpieczeństwa i wzajemnej pomocy na wypadek agresji.

Założenia tego projektu usuwają niebezpieczeństwo tworzenia w Europie jakichkolwiek ugrupowań państw skierowanych przeciwko innym państwom.

Naród polski jest żywotnie zainteresowany w zabezpieczeniu pokoju w Europie. Wiadomo przecież, że zaborczość militarystyki niemieckiej była zawsze wymierzona w pierwszy rzędzie przeciw Polsce i że Polska stała się jedną z pierwszych ofiar agresji, faszyzmu hitlerowskiego. Skutki każdej z agresywnych wojen, ogrom powodowanych przez nie strat ludzkich i bezmiar zniszczeń narodu polski musiał opłacać znojną pracą pokoleń.

Interesy narodu polskiego związane z zapewnieniem bezpieczeństwa są całkowicie zgodne z interesami wszystkich państw europejskich zarówno tych, które brały udział w ostatniej wojnie, jak i tych, których narody europejskich, którym oszczędzone zostały dotąd cierpienia wojenne.

Interesy Polski są zbliżone z interesami takich krajów jak Francja, która w ostatnim stadium przesyła trzy zbrojne najeźdy militarystyki niemieckiej, czy też Belgia, która dwukrotnie padła ofiarą zbrojnej jego napaści.

Uważając, że najlepszą drogą zabezpieczenia pokoju w Europie jest stworzenie systemu zbiorowego bezpieczeństwa, Rząd PRL udzielił swego całkowitego poparcia radzieckiemu projektowi układu ogólnoeuropejskiego o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie.

Układ ten oparty na zasadach poszanowania niezawisłości i wzajemnej nieteraźliwości w wewnętrzne sprawy państw stwarza równocześnie zapórę przeciwko jakiegokolwiek napaści. Gwarantuje on każdemu z jego uczestników, że w wypadku agresji wszyscy inni sygnatariusze zobowiązani są do przyłączenia z pomocą zaatakowanemu państwu wszystkimi rozporządzalnymi środkami nie wyłączając sił zbrojnych. W ten sposób układ może realnie utrwalić pokój w Europie.

Oznacza to dla Polski, Francji i innych narodów, że program odwetowy i rewizjonistyczny militarystów niemieckich, zatruwający dotychczas stosunki w Europie, zostanie pozabawiony gruntu, gdyż każda próba realizacji tego programu natrafiałaby na połączone opór uczestników układu.

Układ taki, wcielając zasadę zbiorowego bezpieczeństwa, położyłby kres zbrojnej dla sprawy pokoju antyeuropejskiej polityce podziału Europy na przeciwnie sobie ugrupowania państw, uchroniłby kraje Europy przed niebezpieczeństwami, jakie kryje w sobie forsowany przez USA układ o tzw. „Europejskiej Wspólnocie Obronnej”.

Stworzenie bowiem „wspólnoty” rzekomo europejskiej, złożonej z 6-ciu państw i skierowanej przeciwko innym państwom europejskim nie może nosić charakteru obronnego ani pokojowego.

Fakt zaś, że w forsowanym projekcie bloku 6-ciu państw zachodnio-europejskich rola hegemonia ma przypaść agresywnemu militarystom niemieckiemu z jego programem zaborów i odwetów, stwarza sytuację szczególnie groźną dla bezpieczeństwa wschodnich i zachodnich sąsiadów Niemiec, a tym samym dla pokoju Europy.

Projekt radziecki o bezpieczeństwie zbiorowym nie dzieli Europy, lecz ją jednoczy. Równocześnie projekt ten przewiduje neutralizację Niemiec stwarzając podstawy dla pokojowego uregulowania problemu niemieckiego w kierunku utworzenia jednolitego, demokratycznego państwa niemieckiego. Leży to zarówno w interesie narodu niemieckiego, jak i w interesie bezpieczeństwa międzynarodowego.

Realizacja bezpieczeństwa zbiorowego w Europie stanowić będzie wkład narodów europejskich w urezeczywistnienie zasady powszechnego bezpieczeństwa w skali światowej, zasady która legła u podstaw ONZ.

Rząd Polski uważa, że obecnie nastąpi w Europie moment, kiedy ludzie odpowiedzialni za losy swych narodów winni rozważyć z pełnym poczuciem odpowiedzialności i z troską o przyszłe pokolenie sprawę zagwarantowania trwałego pokoju w tej części świata.

Projekt układu ogólnoeuropejskiego o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie daje pełne gwarancje bezpieczeństwa wszystkim bez wyjątku krajom Europy zarówno wschodniej jak i zachodniej i czyni całkowicie bezprzedmiotowym wszelkie straszką i rzekomym „bezpieczeństwem ze wschodu” rozpiewane w złej woli przez propagandę, która bynajmniej nie ma na oku interesów Europy.

Założenia omawianego projektu

tu, które bronią skutecznie bezpieczeństwa Europy, jej historycznego dorobku i dóbr kulturalnych, winny się stać przedmiotem konkretnych rozważań i rokowań między państwami europejskimi.

Popierając radziecki projekt paktu zbiorowego bezpieczeństwa w Europie, Rząd PRL kieruje się przesłankami, na których oparta jest polska polityka zagraniczna od chwili wyzwolenia Polski spod jarzma hitlerowskiego. Jest to polityka pokojowej współpracy ze wszystkimi państwami na zasadach równości i wzajemnego poszanowania suwerenności państw.

Poważnym wkładem do stworzenia warunków zapewniających bezpieczeństwo w Europie jest granica zachodnia Polski na Odrze i Nysie Łużyckiej. Stanowi ona doniosły czynnik pokoju nie tylko dla wschodu Europy, ale również dla Francji i innych krajów zachodniej Europy, co znajduje coraz szersze zrozumienie w opinii publicznej tych krajów. Wkładem w dzieło zabezpieczenia pokoju są układy zawarte przez Polskę z ZSRR i innymi krajami Europy wschodniej i podnówione o przyjaźni i pomocy wzajemnej dla uniemożliwienia agresji militarystyki niemieckiej, lub sił z nim w tym celu połączonych — układy, które nikomu nie zagrażają i są zgodne z ideą bezpieczeństwa zbiorowego.

Wyrazem stanowiska Rządu PRL w sprawie pokoju są stałe wysiłki na terenie ONZ na rzecz zasady bezpieczeństwa zbiorowego, jak również apele skierowane z końcem ubiegłego roku do rządów krajów sąsiadujących z Niemcami o współdziałanie celem wspólnego odwrócenia celu groźby dla pokoju.

Rząd PRL nie ustaje też w wysiłkach w celu rozbudowy międzynarodowej wymiany gospodarczej, stanowiącej istotny element dla normalizacji stosunków międzynarodowych, a tym samym utrwalenia pokoju.

Kontynuując konsekwentnie pokojową politykę, Rząd PRL wyraża gotowość wzięcia udziału w układzie ogólnoeuropejskim o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie i podjęcia wspólnych kroków ze wszystkimi państwami europejskimi w celu zawarcia tego układu i jego realizacji.

Warszawa, dnia 9 marca 1954 r.

Patriotycznym czynem produkcyjnym witamy II Zjazd Partii

Przybycie delegacji zagranicznych partii komunistycznych i robotniczych na II Zjazd PZPR

WARSZAWA. Dnia 9 marca przybyła do Warszawy delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego na II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W skład delegacji wchodzi: Pierwszy sekretarz KC KPZR — N. S. Chruszczow. Pierwszy sekretarz Moskiewskiego Komitetu Obwodowego KPZR — N. A. Michajłow. Członek Prezydium KC Komunistycznej Partii Ukrainy i Pierwszy Zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów USRR — A. E. Korniejczuk. Drugi sekretarz KC Komunistycznej Partii Białorusi — N. J. Awśimowicz.

Delegację Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego na granicy państwa powitali: Członek Biura Politycznego KC PZPR, wiceprezes Rady Ministrów — Józef Cyrankiewicz i Członek Biura Politycznego KC PZPR zastępca Przewodniczącego Rady Państwa — Franciszek Mazur.

Do Warszawy przybyły już i inne delegacje, które będą reprezentowały na II Zjeździe PZPR zagraniczne partie komunistyczne i robotnicze.

Komunistyczna Partia Czechosłowacji reprezentować będą: Członek Prezydium Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Pierwszy Wicepremier — Władimir Kopecký, Członek Prezydium Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Minister Przemysłu Spożywczo-ego — Ludmila Jankovcova, Członek KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Wiceminister Obrony Narodowej — gen. Hruska Cenek, Sekretarz KC Komunistycznej Partii Słowacji — Karol Kala.

Komunistyczna Partia Chin: Ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce — Tseng Yung-chuan.

Socjalistyczna Partia Jedności Niemiec: Członek Biura Politycznego Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec, Minister Spraw Wewnętrznych — Willy Stoph, Członek KC Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec, Minister Komunikacji — Roman Chwalek, Sekretarz Komitetu Okręgowego Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec w Cottbus — Albert Stief.

Węgierska Partia Pracujących: Członek Biura Politycznego Węgierskiej Partii Pracujących, Pierwszy Wicepremier, Minister Spraw Wewnętrznych — Ernő Gerő, Pierwszy Sekretarz Komitetu Wojewódzkiego Węgierskiej Partii Pracujących — Istvan Kovacs.

Rumuńska Partia Robotnicza: Sekretarz KC Rumuńskiej Partii Robotniczej — Josef Kiszyulewsk, Pierwszy Sekretarz Komitetu Miejskiego Rumuńskiej Partii Robotniczej w Bukareszcie — George Nicula.

Komunistyczna Partia Bułgarii: Członek KC Komunistycznej Partii Bułgarii — Dimiter Dinow, Członek Komisji Rewizyjnej Komunistycznej Partii Bułgarii — Dimitrina Wasilewa Palamarowa.

Albańska Partia Pracy: Zastępca Członka KC Albańskiej Partii Pracy, Ambasador Albańskiej Republiki Ludowej w Moskwie — Mihal Prifti.

Komunistyczna Partia Francji: Członek Biura Politycznego Komunistycznej Partii Francji — Raymond Guyot, Członek KC Komunistycznej Partii Francji Joanny Berlot, Członek KC Komunistycznej Partii Francji, Sekretarz Komitetu KPF Departamentu Rhone, Jean Cagne, Członek KC Komunistycznej Partii Francji — Julie Dewintre.

Komunistyczna Partia Włoch: Członek Biura Politycznego Komunistycznej Partii Włoch — Ruggero Grieco, Członek KC Komunistycznej Partii Włoch — Umberto Massola.

Komunistyczna Partia Niemiec: Członek Zarządu Głównego Komunistycznej Partii Niemiec — Willy Mohn, Członek Zarządu Głównego Komunistycznej Partii Niemiec — Richard Esslinger.

Komunistyczna Partia Wielkiej Brytanii: Zastępca Sekretarza Generalnego Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii — George Mathews.

Komunistyczna Partia Finlandii: Przewodniczący KC Komunistycznej Partii Finlandii — Aimo Aaltonen.

Komunistyczna Partia Belgii: Członek Biura Politycznego Komunistycznej Partii Belgii — Georges Van Den Boom, Członek KC Komunistycznej Partii Belgii — Rosy Hollender.

Komunistyczna Partia Szwecji: Członek Biura Politycznego Komunistycznej Partii Szwecji — Knut Tell.

Komunistyczna Partia Norwegii: Sekretarz KC Komunistycznej Partii Norwegii — Just Lippe.

Komunistyczna Partia Danii: Członek Biura Politycznego Komunistycznej Partii Danii — Johannes Hansen.

Komunistyczna Partia Hiszpanii: Członek Biura Politycznego Komunistycznej Partii Hiszpanii — Enrico Lister.

Komunistyczna Partia Grecji: Członek KC Komunistycznej Partii Grecji — Apostolos Grozos.

Szwajcarska Partia Pracy: Członek Biura Politycznego Szwajcarskiej Partii Pracy — Etienne Lentillon.

Mongolska Partia Ludowo-rewolucyjna: Sekretarz KC Mongolskiej Partii Ludowo-rewolucyjnej — Dugersuren, Pierwszy Sekretarz Ambasady Mongolskiej Republiki Ludowej w Moskwie — Tojbo.

Komunistyczna Partia Austrii: Członek KC Komunistycznej Partii Austrii, Redaktor Naczelny „Oesterreichische Volksstimme” — Erwin Zucker-Schilling.

Komunistyczna Partia Luksemburga: Sekretarz Komunistycznej Partii Luksemburga — Dominique Urbany.

Komunistyczna Partia Triestu: Zastępca Sekretarza Komunistycznej Partii Triestu — Maria Bernetti.

Związek Patriotów Jugosłowiańskich: Członek Zarządu Związku Patriotów Jugosłowiańskich — Nikola Sandulovic.

LIST ZAŁOGI Zakładów Przemysłu Azotowego w Kędzierzynie DO TOWARZYSZĄ BOLESŁAWA BIERUTA

W dn. 8 marca br., w czasie uroczystości uruchomienia Zakładów Przem. Azotowego w Kędzierzynie, załoga uchwala wysłać do Prezesa Rady Ministrów **BOLESŁAWA BIERUTA** listu z meldunkiem o swym sukcesie.

„Szczególną radością napawa nas fakt — piszą m. in. budowniczo Kędzierzyna — iż uruchomiliśmy nasz zakład w przededniu otwarcia II Zjazdu naszej Partii, realizując całkowicie podjęte przez nas zobowiązania.

Przyrzekamy, że oddamy wszystkie swoje siły i umiejętności dla stałego wykonania i przekraczania planów produkcji nawozów sztucznych, aby dalej zacieśniać sojusz robotniczo-chłopski i podnieść produkcję rolną na wyższy poziom. Przyrzekamy, że nieustannie walczyć będziemy na powierzonym nam odcinku gospodarki narodowej o wzmocnienie naszej Ludowej Ojczyzny dla utrwalenia pokoju na całym świecie”.

„Takie obuwie w jakim sami chcielibyśmy chodzić”

Załoga Śląskich Zakładów Obuwia w Otmęcie wyprodukowała w czynie przedzjazdowym tyle obuwia ponad swe zadania w tym okresie, że można w nie zaopatrzyć mieszkańców prawie stuletniego miasta. Hasło „Próbuujemy także obuwie w jakim sami chcielibyśmy chodzić” pomogło załodze w osiągnięciu sukcesów jakościowych w czynie przedzjazdowym.

Teraz praca pójdzie lepiej...

O zetemponskiej organizacji przy WSS Praga-Sródmieście trudno byłoby znaleźć trafniejsze określenie niż to, które dała w swej wypowiedzi na zebraniu sprawozdawczym — wyborczym — towarzysząca Syta, członek koła ZMP.

„Mogę powiedzieć, że dotychczas nasze koło nie było aktywne. Było ono odzwierciedlać mas młodzieży, od produkcji i w zakładzie Członkowie ZMP stanowią u nas grupę obserwatorów życia — tego co się dzieje w naszym zakładzie. Nie są organizatorami i przywódcami młodzieży...”

Założenie wybrorze koła ZMP przy WSS Praga-Sródmieście było — być może pierwszym w historii tego koła — dobrym zebraniem, w którym nie przypomnieliśmy dotychczasowych — nudnych i ponurnych zebrani. Było ono wyrazem czegoś nowego w życiu zetemponskiej organizacji czegoś co można by określić wejściem na właściwą drogę.

„Jeszcze na długo przed zebraniem w świetlicy WSS, przy ulicy Brzeskiej trwała gorączkowa praca. Trzy zetemponskie kolegi w pospiechu dekorację świetlicy. Za kilka minut rozpoczęła się kolejna próba sztuki „Okno w lesie”, którą przygotowała niedawno zorganizowany zespół dramatyczny. Ledwo skończyła się próba, rozpoczęło się ustalenie stołów krząsał za minutę sni. Za chwilę zaczęła się schodzić młodzież na zebranie.

Zebranie zagościł Józef Dobrydziej. W pierwszym punkcie porządku dziennego

Dla braci-chłopów

9 bm. w Fabryce Narzędzi Rolniczych „Unia” w Grudziądzu Brygada Teodora Pióra zmontowała dodatkowo 10 wielkich czterokobowych plugów ciągnikowych, wykonując w 150 proc. swe zadania dzienne.

„Te plugi wykonalimy ponad plan dla braci-chłopów — powiedział Teodor Piór. — W ten sposób witamy II Zjazd Partii, który jeszcze mocniej złączy dłoń robotników i chłopów”.

Nowy rudowęglowiec

Ponad 10 tys. zobowiązanych przedzjazdowych zrealizował stożnicowy gdańscy. W przeddzień Zjazdu załoga wydziału montażu kadłubów „A” Stoczni zakończyła prace przy budowie nowego rudowęglowca. W dniu tym o godz. 14.30 przystrojonymi flagami statek spłynął na wodę.

Bezcieniowe lampy

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

Wieloosobowy zespół pracowników Zakładu Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie zameldował o zakończeniu w czynie przedzjazdowym opracowywania produkcji lampy bezcieniowej, służącej do oświetlania stołów operacyjnych. Dotychczas lampy tego typu nie były wyrabiane w kraju.

MŁODZI DELEGACI NA II ZJAZD PARTII

STANISŁAW PIŁAWKA Przewodniczący ZG ZMP

STANISŁAW SERWA Przewodniczący ZP ZMP w Kolnie

WŁADYSŁAW WŁODARCZYK oficer WP, aktywista partyjny

ZUZANNA PAWŁOWSKA dyrektor szkoły 11-letniej w Szczytnie, była aktywistka ZWM

EDWARD SIEMIONOWICZ kierownik PGR Głizy z zespołu PGR Cichy, pow. Olecko

ALOJZY GUST Przewodniczący ZW ZMP w Stalinozdroju

WŁADYSŁAW RYSKA Przewodniczący ZM ZMP w Bytomiu

Sprawy młodzieży na przedzjazdowych konferencjach partyjnych

Przed XII Zjazdem WLKZM

Komsomolskie zjazdy

„Z jakim dorobkiem przychodzi inna fabryka, gromada, gmina lub powiat na II Zjazd Partii? — Jak realizujemy postanowienia IX Plenum KC PZPR? — Co utrudnia szybszy wzrost poziomu życia ludzi pracy w mieście i na wsi? — Jak uszczelniamy dotychczasowe osiągnięcia? — Opa pytania, które nurtowały delegatów na powiatowych, miejskich i dzielnicowych konferencjach partyjnych. Odpowiedzi na te pytania stanowiły główną treść przedzjazdowych konferencji, które wybrały spośród najlepszych aktywistów i członków Partii robotników, chłopów i inteligencji — delegatów na II Zjazd PZPR.

Członkowie Partii i wielomilionowe masy bezpartyjnych wyrażały za pośrednictwem swych delegatów gorące poparcie dla tez przedzjazdowych, dla słusznej polityki Partii, zgodnej z interesami i łaganiami każdego uczciwego człowieka, który przez poświęcenie i pracę przyczynia się do dobra i rozwoju Ojczyzny, pokojowe życie i szczęście swojej rodziny.

Przedzjazdowe konferencje partyjne były manifestacją niezłomnej woli walki o budownictwo socjalizmu w naszym kraju, manifestacją głębokiego zaufania mas pracujących do partii i władzy ludowej.

W referatach sekretarzy komitetów partyjnych i w wielu wystąpieniach w dyskusji nie mało miejsca poświęcono sprawom wychowywania młodzieży, pracy i działalności ZMP — przodującej organizacji młodego pokolenia.

Na wszystkich frontach naszego budownictwa, w życiu politycznym, gospodarczym i kulturalnym aktywny udział biorą chłopcy i dziewczęta. I dlatego też — stwierdzali delegaci — na konferencjach partyjnych — sprawy młodzieży stają się przedmiotem szczególnej uwagi.

W Warszawie i w wielu innych miastach z dumą opowiadali delegaci o zetem-powcach i młodzieży niezorganizowanej, o tysiącach młodych bohaterów pracy z czterech i pół miliona armii współzawodniczących. Nie lekają się oni trudności, wykonują zadania produkcyjne i z honorem realizują zobowiązania podjęte na czes II Zjazdu Partii.

Na dzielnicowej konferencji partyjnej w Łodzi-Widzewie niejednokrotnie wymawiano słowo: — młodzież. Obok starych tkaczy, przędź i melioracji widzieliśmy młodych, pełnych energii i siły. Słot, rosnie włókiennicza młodzież — tkaczkę i przędź — zetem-powki, które uczą się z praktyki socjalistycznej produkcji pod okiem i opieką mistrzów-aktywistów partii i bezpartyjnych. Duży jest udział młodzieży, a w szczególności organizacji ZMP w wykonaniu rocznych planów produkcyjnych — w 101,62 proc. w WZPB im. 1 Maja, w 102,7 proc. w Zakładach im. Hanka Sawickiego, gdzie większość zalogi stanowią młodzi chłopcy i dziewczęta, w 107,3 proc. w Łódzkiej Zakładach Maszyn Włókienniczych.

Na dzielnicowej konferencji w Warszawie-Woli, towarzysze opowiadali o fakcie godnym podziwu i naśladowania — na miarę wielkiego bohaterstwa. W okresie trwania silnych mrozków w zakładach im. Róży Luksemburg pękły rury centralnego ogrzewania, które mogły spowodować długotrwałą przerwę w produkcji.

Aby zlikwidować uszkodzenie trzeba było odkopując w zmarzniętej ziemi kable dostarczyć się z aparatem spawalniczym aż do miejsca pęknięcia. Na

wiadomość o tym wypadku młody spawacz Wiesław Rykiel rozkopał kanał i mimo bardzo niskiego ciśnienia dotarł z aparatem spawalniczym w jedną noc i butlą z tlenem w drugiej do wnętrza kanału. Po kilkugodzinnej, wytężonej pracy, pod gorącym strumieniem pary wodnej, tów. Rykiel zlikwidował awarię. Tok produkcji nie został wstrzymany.

Podobnych przykładów poświęcenia i ofiarności zetem-powców można spotkać wiele.

Na konferencjach partyjnych delegaci wskazywali, że za przykładem młodzieży robotniczej — przodującego oddziału młodego pokolenia — idą chłopcy i dziewczęta pracujący w wsi, w spółdzielniach produkcyjnych, POM-ach i PGR-ach.

Tow. Maria Oikowska zabiegając o głos w dyskusji na powiatowej konferencji partyjnej w Sokolinie powiedziała m. in.: Trudno sobie wyobrazić powodzenie w pracy polityczno-uwładniającej wśród chłopów bez udziału zorganizowanego i młodzieży zaangażowanej w szeregach ZMP.

Podawano liczne przykłady rosnącej aktywności młodzieży wiejskiej, która po przestudiowaniu materiałów IX Plenum KC przystąpiła do zapoznawania się z nowoczesnymi metodami uprawy roli i hodowli, przekonywując rodziców o konieczności zwiększenia swojej produkcji. W jednym tylko powiecie nowosądeckim po zaznajomieniu się przez 13 tysięcy młodzieży z tezami na II Zjazd Partii — powstało 27 młodzieżowych kolektiw studiowania zagadnień agro- i zootechnicznych.

Po IX Plenum KC — mówił na konferencji powiatowej w Nowym Sączu, tów.

Heród — młodzieży pa wsi zmogła pracę kulturalną, zaktywizowały się gromadki świecideł. Na wsi panuje niespotykany dotąd ruch, walka o wysoki urodzaj.

Powazna praca polityczna organizacji zetem-powskiej powoli nowosądeckiego przynosiła duże wyniki. Po IX Plenum KC w szeregi ZMP wstąpiło 1900 nowych członków, powstały 24 kół gromadki ZMP. Przeszło 200 najlepszych aktywistów przekazano do partii.

Nie ma siły — mówił dalej tów. Heród — która mogłaby zatrzymać nas na naszej drodze, którą obraliśmy w imię dobrobytu i szczęścia człowieka pracy. Ale marsz naprzód może być jeszcze szybszy, jeżeli lepsza i skuteczniejsza będzie nasza praca polityczna. „Państwo jest silne świadomością mas — mówił tów. Heród, powołując się na słowa Lenina — i dlatego front walki o świadomość jest frontem decydującym.”

A jak np. wygląda szkolenie zetem-powskie — takie pytanie zadawano również na konferencjach partyjnych. Obok przodujących zespołów jest wiele takich, gdzie można się nudzić, a czasem i pospać. Towarzysze wskazywali, że niektórzy propagandziści po prostu naśladowali niektóre formy pracy partyjnej, nie uwzględniając specyfiki i zainteresowań młodzieży. Nie oznacza to jednak — mówiono — na konferencji miejskiej PZPR w Krakowie — że wszystkie zespoły szkoleniowe, prowadzą jąca po „szkolarstku”, na których mówi się np. o bojowych tradycjach Rad Delegatów Robotniczych i Chłopskich bez nawiązania do zadań w dzisiejszych radach narodowych.

Na wielu konferencjach partyjnych delegaci stwierdzili, że duża odpowiedzialność za stan pracy zetem-powskiej, od zainteresowań ZMP do zainteresowań młodzieży ponoszą terenowe organizacje partyjne. Przedzjazdowe konferencje partyjne wysunęły pod adresem wszystkich organizacji partyjnych — zasadniczy dale polepszenia tre-

ści i form pracy ZMP postulat: — sprzyjała w rozwijaniu przez ZMP szerokiej inicjatywy w dziedzinie wszystkich zagadnień dotyczących pracy zakładu, przedsiębiorstwa. Instytucji, życia gromady i spółdzielni produkcyjnej, organizowania współzawodnictwa socjalistycznego i masowych kampanii politycznych.

Wiele miejsca poświęcono na konferencjach partyjnych pracy instancji zetem-powskich, postawie członków partii, którzy pracują w zarządach powiatowych ZMP. Obok wyróżnienia pełnych zapasu aktywistów ostro krytykowano np. w Myślenicach, Lipnie, Gostyninie, zbiorczytowanie aparatu zetem-powskiego, niereagowanie na błędną rolę młodzieży w DMR-ach i hotelach robotniczych, brak opieki nad szkoleniem młodzieży robotniczej, podnoszeniem jej woli zawodowej i ogólnej. Towarzysze wskazywali, że np. wieczorowe szkoły dla pracujących, gdzie przeciw większości uczniów stanowi młodzież — zginęły z pola widzenia zarządów powiatowych ZMP.

Już tylko godzinę dziela nas od rozpoczęcia II Zjazdu Partii — Zjazdu, który podsumuje dotychczasowe osiągnięcia i wskaże drogę dalszego marszu. Ogłoszony przed kilku dniami Statut PZPR z poprawkami i uzupełnieniami przegłoszono do decyzji II Zjazdu — Partii wskazuje, że — ZMP jest aktywnym powłocnikiem partii w budowie socjalizmu. Organizacja ZMP wprowadzają w życie politykę Partii we wszystkich dziedzinach budownictwa socjalistycznego. Wszystkie instancje zetem-powskie winny wyznaczyć z krytyki partyjnej wnioski. Nie może mieć miejsca fakt, który np. zaistniał na powiatowej konferencji partyjnej w Gostyninie, gdzie nie raczył się nawet ustosunować do krytyki delegatów. Dla aktywistów i wszystkich zetem-powców wnioski z przedzjazdowych konferencji partyjnych są poważnym, politycznym zobowiązaniem.

Właśnie tak wita XII Zjazd stalownik Czelabińskich Z.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

JEDNO z zagadnień, które — w tym czasie — w XII Zjeździe partyjnym w Komsomole. Opanowanie przodującej teorii naukowej — marksizmu-leninizmu, wszystkie komsomolskie zjazdy poświęcały wielką uwagę. Na niej opierała się cała działalność organizacyjna Komsomolu i to właśnie ona gwarantuje Komsomolowi takie wspaniałe sukcesy.

Na Zjeździe omawiany będzie także projekt zmian w Statucie WLKZM. Zadania stojące obecnie przed Komsomolem wymagają dalszego ulepszenia pracy organizacyjnej, doskonalenia stylu i metod kierowania organizacjami podstawowymi. W przestrzeni leninowskich zasad życia organizacyjnego kryje się jeszcze jedno źródło sukcesów Komsomolu.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

Właśnie tak wita XII Zjazd stalownik Czelabińskich Z.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

JEDNO z zagadnień, które — w tym czasie — w XII Zjeździe partyjnym w Komsomole. Opanowanie przodującej teorii naukowej — marksizmu-leninizmu, wszystkie komsomolskie zjazdy poświęcały wielką uwagę. Na niej opierała się cała działalność organizacyjna Komsomolu i to właśnie ona gwarantuje Komsomolowi takie wspaniałe sukcesy.

Na Zjeździe omawiany będzie także projekt zmian w Statucie WLKZM. Zadania stojące obecnie przed Komsomolem wymagają dalszego ulepszenia pracy organizacyjnej, doskonalenia stylu i metod kierowania organizacjami podstawowymi. W przestrzeni leninowskich zasad życia organizacyjnego kryje się jeszcze jedno źródło sukcesów Komsomolu.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

Właśnie tak wita XII Zjazd stalownik Czelabińskich Z.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

JEDNO z zagadnień, które — w tym czasie — w XII Zjeździe partyjnym w Komsomole. Opanowanie przodującej teorii naukowej — marksizmu-leninizmu, wszystkie komsomolskie zjazdy poświęcały wielką uwagę. Na niej opierała się cała działalność organizacyjna Komsomolu i to właśnie ona gwarantuje Komsomolowi takie wspaniałe sukcesy.

Na Zjeździe omawiany będzie także projekt zmian w Statucie WLKZM. Zadania stojące obecnie przed Komsomolem wymagają dalszego ulepszenia pracy organizacyjnej, doskonalenia stylu i metod kierowania organizacjami podstawowymi. W przestrzeni leninowskich zasad życia organizacyjnego kryje się jeszcze jedno źródło sukcesów Komsomolu.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

Właśnie tak wita XII Zjazd stalownik Czelabińskich Z.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

JEDNO z zagadnień, które — w tym czasie — w XII Zjeździe partyjnym w Komsomole. Opanowanie przodującej teorii naukowej — marksizmu-leninizmu, wszystkie komsomolskie zjazdy poświęcały wielką uwagę. Na niej opierała się cała działalność organizacyjna Komsomolu i to właśnie ona gwarantuje Komsomolowi takie wspaniałe sukcesy.

Na Zjeździe omawiany będzie także projekt zmian w Statucie WLKZM. Zadania stojące obecnie przed Komsomolem wymagają dalszego ulepszenia pracy organizacyjnej, doskonalenia stylu i metod kierowania organizacjami podstawowymi. W przestrzeni leninowskich zasad życia organizacyjnego kryje się jeszcze jedno źródło sukcesów Komsomolu.

W tym celu należy przede wszystkim wypracować jednolity front walki o realizację zadań, jakie przed narodem postawiła Partia. Komsomol wybrał jedno z najtrudniejszych zadań, usunąć je za zadanie szturmu, kierując do jego realizacji najlepszych spośród siebie. Ten czyn, witać XII Zjazd, przejdzie do wspaniałej historii Komsomolu na równi z najpiękniejszymi jej kartami, pomnoży sukcesy organizacji radzieckich chłopów i dziewcząt. Sukcesy, które płyną z nieustannej służby dla dobra społeczeństwa, których źródłem jest stałe kierownictwo Partii Komunistycznej wobec Komsomolu.

Właśnie tak wita XII Zjazd stalownik Czelabińskich Z.

W związku z uszczupleniem funduszy państwowych na cele oświaty, szkoły w Anglii odczuwają dookreślenie brak podręczników i pomocy naukowych.

Biorąc pod uwagę tę sytuację wielkie angielskie firmy handlowe postanowiły „pomóc” szkołom i „wnieść” swój skromny wkład” do dzieła wykształcenia młodego pokolenia. Niedawno ukazała się to miliony umiarkowane niedużo, bardzo ładnie wydane książeczka, która właściciele firm rozstali do wszystkich szkół bezpłatnie. Ta książeczka to... alfabet Wzruszająca jest ta troska o dzieci, o ich nau-

kę, o ich przyszłość!... Gdy jednak dokładniej obejrzymy książeczki, przekonamy się, że ten prezent byznesmenów ma dość szczególną treść. Już sam tytuł może nam wiele powiedzieć: „Angielski alfabet handlowy”. Ale otworzymy książkę. Oto, na przykład, litera „K”. Aby dzieci mogły łatwiej ją zapamiętać, zaopatrzone literę w taki mniej więcej komentarz:

Na literę „K” zaczyna się „Kedbarry”. Tam najlepsze są towary. Zyczenie mam. Kupować właśnie tam. Tego rodzaju „twórczość” towarzyszy wszystkim literom „Alfabetu”. Jeden wierszyk wychylała firma produkująca motocykle, drugi — sprzedająca ananasy, trzeci — smoczki itd. itd.

Teraz przyczyna nieoczekiwane zainteresowania handlarzy problemami nauki jest dla nas zupełnie jasna. Jeżeli człowiek od dzieciństwa będzie wiedział o „Kedbarry”, to w przyszłości stanie się na pewno stałym klientem tej firmy.

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

„Sowietskaja Kultura”

Wzbogacić dorobek pracy przedzjazdowej w brygadach i hufcach SP

Młody Nowator Rolnictwa

POD REDAKCJĄ INŻ. MGR. P. HANOWERA

Jakie korzyści przynosi superfosfat granulowany

Inż. K. Krzysztofowicz

Superfosfat w glebie bardzo szybko przechodzi tzw. proces uwięzienia. To znaczy, że związki fosforowe w superfosfacie przechodzą w związki trudno rozpuszczalne, tym samym trudno dostępne dla roślin. Na skutek tych przemian rośliny mogą przyswoić jedynie 20 proc. fosforu (przy użyciu superfosfatu pylistego). Uwięzienie superfosfatu jest tym szybsze, im gleby są bardziej wilgotne i przez to mają lepszy kontakt z nawozem. Aby właściwie i celowo wykorzystać superfosfat należy go stosować w takiej formie, aby związki rozpuszczone przedchodzą bardzo powoli i w jak najmniejszym stopniu w trudno rozpuszczalne. Zabiegami tymi jest granulowanie.

Doświadczenia przeprowadzone na ten temat wykazały, że po trzech dniach ilość strat w superfosfacie granulowanym wynosiła od 7,6 — 12,6 proc. całej dawki, podczas gdy w tych samych warunkach superfosfat pylisty stracony był w 65,7 — 82,1 proc. Doświadczenia wykazały również, że na glebach bardzo urodzajnych skuteczność działania superfosfatu granulowanego lub wysianego rzędowo, maleje w miarę zwiększania dawek. Okazało się również, że różne rośliny różnie reagują na nawożenie rzędowe superfosfatu granulowanego. Rośliny w zależności od ich reagowania na nawożenie rzędowe superfosfatem można podzielić na 4 grupy:

Do pierwszej grupy, silnie reagujących należą: proso, mak, rzepa, burak cukrowy, pomidory, lucerna, rzodkiew, brukiew, pszenica ozima.

Do drugiej grupy, średnio reagujących należą: żyto, ożymie, pszenica jara, ryż, len żarnisty, cebula, buraki ćwikłowe, marchew.

Do trzeciej grupy, słabo reagujących na rzędowe nawożenie superfosfatem należą: groch i gryka.

Do czwartej: rośliny, które nie reagują na rzędowe nawożenie superfosfatem: gorczyca i fasola ogrodowa.

Im mniejszy jest zapas fosforu w nasieniu i im słabiej rośliny wykorzystują trudno rozpuszczalne związki fosforu, tym skuteczniejsze jest działanie superfosfatu wysianego rzędowo. Superfosfat w ziarnistej formie można i należy wysiewać równomiernie wraz z ziarnem.

Jak wykazały badania, sprawa bardzo ważną jest zwrócenie uwagi, że zmieszanie superfosfatu z ziarnem już na około 6 godzin przed siewem, obniża znacznie siłę kiełkowania ziarna. Mieszając więc należy przed samym siewem. Należy również pamiętać, że na skutek innej wielkości i innych ciężarów granulowanego superfosfatu i zboża, superfosfat osadza się na dnie skrzyni siewnika tak, że mogą zatkać się przewody siewne. Dlatego na nawrotach, po każdym obsianiu ok. 1/8 ha, należy starannie przemieszać zboże i superfosfat w skrzyni siewnika. Po zakończeniu siewu należy dokładnie oczyścić siewnik, ponieważ superfosfat posiada kwasy, które niszczą metalowe części siewnika.

GRANULOWANIE

Nawozy granulowane można zrobić własnym gospodarstwie miesząc superfosfat pylisty z wodą. Sposób granulowania superfosfatu z wodą jest bardzo łatwy: 1) Rozsypać superfosfat w warstwie 5 cm grubości i skropić wodą z polewaczki ogrodowej, szlufować energicznie grabiami, aż do wytworzenia się wilgotnych gruzełek. Po wysuszeniu na powietrzu

prześiać przez siatkę o średnicy oczek 2—3 mm. 2) W beczce (bejconiku) zaopatrzonej w korbę do obracania wzdłuż osi, sypać superfosfat granulowany stopniowo w dawkach od 10 do 20 kg i po skropleniu wodą obracać energicznie aż do utworzenia się gruzełek. Po wysuszeniu na powietrzu również przesieć.

Zgranulowany superfosfat trzeba przechować w suchym, chłodnym miejscu. Jeśli wyschnięty go łączyć z ziarnem, to mieszankę należy przygotować bezpośrednio przed siewem.

W latach 1951 i 1952 przeprowadzono w południowo-wschodniej części kraju 7 doświadczeń ze stosowaniem superfosfatu granulowanego pod owies, które dawały następujące wyniki:

Lp.	Kombinacja nawozowa	Płon w q/ha
1.	150 kg/ha nawozu azotowego + 50 kg/ha superf. granul. rzędowo	19,9
2.	150 kg/ha nawozu azotowego + 187 kg/ha superf. granul. rzędowo	17,8
3.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	17,1
4.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego	16,7

Tak jak przy jęczmieniu, najłatwiej działają superfosfat granulowany rzędowo w małej dawce, jednak różnica na korzyść tego sposobu stosowania superfosfatu jest mniejsza. Doświadczenie wykonane w

Lp.	Kombinacja nawozowa	Płon w q/ha
1.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 50 kg/ha superf. granul. rzędowo	26,3
2.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	25,9
3.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	25,6
4.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 50 kg/ha superf. granul. rzędowo	27,8
5.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	26,2
6.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. granul. rzędowo	26,5
7.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego	26,1

Z wszystkich tych wyników można wyprowadzić następujące wnioski:

1. Bardziej celowe jest stosowanie małej dawki (około 50 kg na ha) superfosfatu granulowanego rzędowo wraz z ziarnem zamiast normalnej dawki superfosfatu pylistego. Powinnością otrzymać ten sam plon, co przy rzutowym wysianiu około 180 kg na ha superfosfatu pylistego, zastosowaną w ten sposób ilość nawozu fosforowego lepiej będzie przetrwać na użytku zielone trwałe lub pod mieszanki strukturotwórcze.

2. Nie działał zupełnie superfosfat granulowany, zastosowany rzutowo w Zakładzie Doświadczalnym Borusowa. W tych warunkach, a więc na glebie o odczynie zbliżonym do obojętnego, gdzie zatem nie zachodziła obawa przejścia fosforu w połączenia nieprzewodzące dla roślin, superfosfat pylisty, zastosowany rzutowo, dał zwiększony plon o 400 kg ziarna owa z ha. Wydaje się, że na tej przepuszczalnej glebie przy małej ilości opadów superfosfat granulowany, rozsiany rzutowo i przykryty brzoza, rozpuszczał się powoli i rośliny nie mogły go pobrać zwłaszcza w okresie krytycznym, w pierwszych tygodniach rozwoju.

3. W tym samym doświadczeniu w Borusowie, przy wysokim plonie, większa dawka fosforu, zwłaszcza zastosowana rzędowo, przyniosła większą zwiększenie plonu. Wzrost plonu był jednak lepszy przy małej dawce (superfosfate granulowanym).

wem. Mieszając należy na klepsku przetrząsnąć lopatami lub w bejconiku, pilinując by w każdej porcji była właściwa ilość ziarna i superfosfatu granulowanego. Superfosfat granulowanego stosuje się od 50 kg na 1 ha. Dla zobowiązania skuteczności działania superfosfatu granulowanego podaje parę wniosków doświadczeń:

Doświadczenia nad stosowaniem superfosfatu granulowanego w roku 1951 w rejonie południowo-wschodnim dały następujące przeciętne plony ziarna jęczmienia jarego:

Lp.	Kombinacja nawozowa	Płon w q/ha
1.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. granul. rzędowo	19,9
2.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	17,8
3.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	17,1
4.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego	16,7

W latach 1951 i 1952 przeprowadzono w południowo-wschodniej części kraju 7 doświadczeń ze stosowaniem superfosfatu granulowanego pod owies, które dawały następujące wyniki:

Lp.	Kombinacja nawozowa	Płon w q/ha
1.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 50 kg/ha superf. granul. rzędowo	26,3
2.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	25,9
3.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	25,6
4.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 50 kg/ha superf. granul. rzędowo	27,8
5.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	26,2
6.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. granul. rzędowo	26,5
7.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego	26,1

roku 1952 w Zakładzie Doświadczalnym Borusowa w celu dokładniejszego zbadania różnych sposobów stosowania superfosfatu granulowanego pod owies:

Lp.	Kombinacja nawozowa	Płon w q/ha
1.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. granul. rzędowo	31,1
2.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	30,8
3.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	29,6
4.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 50 kg/ha superf. granul. rzędowo	27,8
5.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. pylist. rzędowo	26,2
6.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego + 187 kg/ha superf. granul. rzędowo	26,5
7.	150 kg/ha nawozu azotowego + 100 kg/ha nawozu potasowego	26,1

W której każdy kilogram czystego fosforu dał zwiększyć 35 kg ziarna owa niż przy dużej, przy której zwykła ta wynosiła 20 kg. Jeśli więc będzie chodzić o najlepsze uzyskanie małych dawek fosforu, a ponadto zawsze na glebach kwaśnych przy niskim stanie roli, należy stosować około 50 kg/ha 16 — 18%-owego superfosfatu granulowanego wraz z ziarnem rzędowo. Natomiast w warunkach, w których spodziewamy się uzyskać wysoki plon około 30 q ziarna z ha, a więc na glebie wolnej od chwastów i w odpowiedniej strukturze, przy wczesnym siewie wysokowartościowego nasienia, może być celowe zwiększenie tej dawki nawozu fosforowego na 100 — 150 kg/ha.

Analizując wyniki doświadczeń każdy może zauważyć korzyści, jakie one przynoszą dla praktyki w rolnictwie. Na podstawie podanych schematów rolnik — praktyk może łatwo przeprowadzić u siebie doświadczenie lanowe z superfosfatem granulowanym, dzieląc na przykład 1 ha na cztery równe części, stosując dawki nawozu w schemacie, względnie zmieniając je zależnie od żyzności gleby. Przeprowadzenie powyższego doświadczenia jasno wykazuje wyższość superfosfatu granulowanego w stosunku do pylistego, zwłaszcza jeśli weźmiemy pod uwagę duże oszczędności, jakie uzyskujemy przez jego zastosowanie. Przeprowadzić należy, że przekonawszy się o korzyściach, jakie daje superfosfat granulowany nie znajduje się w Polsce rolnika, który by go nie stosował w praktyce.

NASZA POCZTA

Nadal otrzymujemy listy od naszych Czytelników, którzy proszą o nadanie adresów do: Młody Nowator Rolnictwa, ul. Wspólna 61, Warszawa. W tym celu prosimy o podanie adresu Stacji Chemiczno-Rolniczej, która te badania przeprowadzi.

Kolejny R. Dębski z Rzeszyna, pow. Sroda Śl., L. Jakubczyk z Sandomierza, A. Malisz z Węglec, pow. Oleśno, H. Młynarczyk z Turbowa, pow. Rawa Maz., T. Kaszubo z Gródek, pow. Działowa proszą o przesłanie załączników i instrukcji w sprawie pobierania próbek gleb.

Wymienionym Czytelnikom wysyłamy instrukcje, a sadzeniaki topinamburu przesyłamy w późniejszym terminie.

Wszystkim naszym Czytelnikom serdecznie dziękujemy za nadesłane listy, czekając na dalsze. Prosimy o uwagi — Co sędziacie, prosimy o przesłanie „Młodym Nowatorze Rolnictwa”.

Wszystkim wymienionym Czytelnikom w późniejszym terminie wysyłamy sadzeniaki topinamburu wraz z instrukcją.

P. Bańkiewicz ze Szostowa, pow. Piotrków Tryb., J. Jankowski z Żelazowa, pow. Krośno, W. Łanocha z Gódciszowa, pow. Bolesław, S. Winiarski z Czarnicy, pow. Głogów, A. Tomasz z Grabowa, pow. Iłża — proszą o przesłanie instrukcji.

Krytyka Gromek

szef oddz. prop. i pracy kult.-oświatowej Komendy Głównej SP

W czasie trwania zawodów strzeleckich i sportowych, setki dzieci takich jak np. Genowefa Pelc z pow. Łańcut, Maria Brozowska z pow. Opatów, Aleksandra Zielńska z pow. Chrzanów zgłosiły się ochotniczo do brygad SP w Państwowych Gospodarstwach Rolnych, wyciągając tysiące dziewcząt do realizacji wycieczek IX Plenum.

Nie wszędzie doceniana jest sprawa dalszego, szeregowego doceniania do młodzieży i systematycznej pracy nad przygotowaniem jej do ZMP. W rezultacie, w lutym, wstąpiło do ZMP znacznie mniej junaków niż w styczniu br.

Zbliży się Zjazd. Musimy więc zwiększyć, pogłębić i utrwalić nasze dotychczasowe osiągnięcia a jednocześnie zlikwidować ujawnione braki.

Dlatego też okres Zjazdu winien być okresem wyjątkowej codziennej, systematycznej pracy szkolonej w hufcach SP. Praca naszej kadry oraz pomoc aktywów będzie nie tylko zwiększała osiągnięcia w zakresie lepszego przysposobienia młodzieży do obronności kraju — ale przede wszystkim systematyczne zajęcia szkoleniowe pozwolą nam mocniej jeszcze za pomocą bogatszych środków propagandowych (gawędy, dyskusje, czytania) zbliżyć Partię i jej program do mas młodzieży. Wykorzystać entuzjazm gorących serc i siłę młodych ramion dla realizacji polityki Partii, dla walki o nową wieś — wieś wysoki urodzajów, wsi socjalistycznej. Poprzez systematyczne zajęcia szkoleniowe SP lepiej i głębiej wyjaśnimy młodzieży zadania zetemowskiej organizacji, przygotujemy tysiące nowicjuszy do walki i ofiarnych w pracy dla Ojczyzny członków Związku Młodzieży Polskiej.

Systematyczne prowadzenie pracy w hufcach SP pomoże nam w włączeniu junacek i junaków do walki o wzrost urodzajów i rozwój hodowli, do walki o sprawne i terminowe przygotowanie i przeprowadzenie wiosennej kampanii siewnej. Chodził m. in. o to, aby za przykładem hufców Wola Imszka i Przybyszowa, woj. Kielce, pomagać wsi w czyszczeniu i

zaprawianiu ziarna, w badaniu siły kiełkowania, chodzi o pomoc jaką zorganizował hufiec Łamięta woj. Rzeszów w rejonie maszyn i likwidacji odpadów, o aktywny udział w hodowli trzody chlewnej i organizowaniu poletek wysokich urodzajów.

W warunkach systematycznej zbiórki szkoleniowych w drużynie, rejonie i podczas koncentracji wykładowcy Komend Powiatowych będą mogli częściej pogawędzić z młodzieżą o pracy i życiu w brygadach „Służba Polsce”.

Musimy równocześnie zwiększać udział hufców i drużyn SP w pracy gminnych i gromadzkich świetlic, w rozwijaniu różnorodnych form pracy kulturalno-oświatowej w hufcach SP. Szeroki rozwój pracy kulturalno-oświatowej pomoże w realizacji zadań wynikających z IX Plenum KC PZPR. Zespoły artystyczne w piosence, satyrze, humorze, czy tańcu wskażą na osiągnięcia wsi i przygotowują swój program do powiatowego przeglądu wiejskich zespołów artystycznych. Ożywienie pracy kulturalno-oświatowej oznacza dla nas zwiększenie liczby junacek i junaków SP biorących udział w IV etapie konkursu czytelników wiejskich o co najmniej 50 tysięcy.

Wykładowcy powiatowi powinni prowadzić prace w gminie czy gromadzkim świetlicy wspólnie z kołem ZMP i z zarządami świetlic opracować plan popularyzacji brygad SP. Mogą to być wieczornice, gawędy uczestniczek brygad o życiu w brygadach, narady dziewcząt, konkursy na najlepsze wspomnienie z pobytu w brygadzie itp. Wykładowcy i aktywi muszą pilnie śledzić za realizacją podjętych zobowiązań i dokonać ich podsumowania w dniach Zjazdu.

Są to tylko niektóre nasze zadania. Jest ich znacznie więcej i wszystkie trzeba realizować, aby rósł zapal i twórczość młodych, aby rosły liczby ochotniczek i ochotników do brygad SP.

Pierwsza w Polsce kobieta — maszynista rotacyjny

Fot. A. Marczak

Pewną ręką zatrzymała Halina Gawiłka maszynę rotacyjną. Przed chwilą zakończony został druk „Gromady — Rolnika Polskiego”.

Spojrzała na zegarek — była godzina 4.30. Teraz trzeba było się spieszyć, za chwilę miała otrzymać do druku tzw. wlaty „Standaru Młodych”.

W kilka minut później ruszyła potężna maszyna rotacyjna, obsługiwana przez brygadę tow. Gawiłki. Na transporter wchodził z wyprzedzeniem setki „Standaru Młodych”.

Halina sprawdza druk, wyregulowanie farb i przyspiesza bież maszynę do 15 tys. obrotów na godzinę. Przez transporter przesuwają się egzemplarze gazety, na które oczekują samochody „Łączności”, aby rozwinąć je do wszystkich zakładow pracy, urzędów i szkół, dla młodzieży warszawskiej i do podziemi, które powożą gazetę do wszystkich miejscowości w Polsce.

Tak wygląda „dzisiaj” w pracy Haliny. A jak było „wczoraj”?

Miała 18 lat, kiedy przyjechała do Stolicy spod warszawskiego utesi Kuligów w pow. wotomińskim. Rozpoczęła pracę przy budowie Domu Stowarzyszenia jako robotnica. Pomagała przyjacielom z Odrzy i najlepszym fachowcom polskim przy montażu nowoczesnych maszyn drukarskich.

Bacznie śledziła każdy ruch, każdą wykonywaną czynność fachowców z NRD i Polski.

— A może za kilka lat operuję zawod i jak inni fachowcy będę mogła pracować przy jednych z tych maszyn — myślała Halina.

A kiedy spód maszyn drukarskich DSP poczęły wychodzić pierwsze egzemplarze gazet, czasopiśmie i książek, Halina pracowała tu już jako pomocnik maszynisty rotacyjnego.

Zawód swój bardzo pokochała i czuła się mocno związana z tym zakładem.

Wykonywała duże zainteresowanie pracą drukarską, starała się jak najlepiej wiedzieć. Nie raz zadawała pytania maszynistom, aby wyłuszczyć jej to czego nie rozumiała. Maszynista zbywał ją uśmiechniętymi wyjaśnieniami, nie spieszył się zapoznawać młodych z mechanizmem maszyn, a tym bardziej kobiety. Przecież nawet rada zakładowa u roku 1950 stała na stanowisku, aby nie zatrudniać nowych i zwolnić tych pracujących przy zawodzie drukarskim.

Duże zainteresowanie pracą drukarską u tow. Gawiłki do

HARCERSKI CZYŃ ZJAZDOWY

Halina Kryszanka
Zastępca kierownika Wydziału Harcerskiego ZG ZMP

Wielkim ruchem przedzjazdowym współzawodnictwa, ruchu miłości i przywiązania do Partii — przewodniczący narodu, nie zabrakło i najmłodszym dzieci szkolnych. Nie ma prawie szkoły i drużyny harcerskiej, która nie podjęła zobowiązań dla uczczenia II Zjazdu, w której praca nie idzie szybko, radośniejszym rytmem.

Dużym osiągnięciem w pracy przedzjazdowej drużyn są spotkania z działaczami Partii. Odbyło się ich w całym kraju bardzo wiele w woj. stalinogrodzkim — np. około 1000, w białostockim ponad 500. Były one dla dzieci niezapomnianym przeżyciem. Zastępca klasy VI przy Szkole Ogólnokształcącej TPD w Białymstoku zapisał na zbiórkę długoterminową działacza partyjnego, przewodnika pracy w fabryce przyrządów i uchwytów, posła na Sejm, tow. Iwanowa. Z wielkim wzruszeniem słuchali harcerze opowiadania o walce KPP i PPR, o działalności Dzierżyńskiego na terenie Białostoczczyzny, o Rewolucji Październikowej, w której toż, Iwanow brał osobiste udział. Mocno przeżyły dzieci te spotkania. Przyrzekli pomagać w pracach domowych matce rewaluacji, członka KPP, zamordowanego w Białymstoku przez hitlerowców. Postanowili również otoczyć opieką miejsce straceń robotników, walczących przeciwko okupantowi.

Spotkania pozwoliły dzieciom lepiej poznać aktywistów i członków Partii, ich bohaterską walkę, ich bezgraniczną ofiarność dla sprawy. Rezultatem tych spotkań były mocne postanowienia poprawy: w nauce i dyscyplinie oraz marzenia o tym, jak mówili Janusz Olszewski z Warszawy, aby „szybciej rosnąć i móc być w przyszłości członkiem Partii”.

Szeroki jest zastęp „Harcerskiego Czynu Zjazdowego”. Do rzadkości należą drużyny, które nie podjęły zobowiązań. W Warszawie np. na 174 drużyny — 171 podjęło i realizuje przedzjazdowe zobowiązania. Podobnie jest i w innych województwach. Wysyłek dzieci skupia się przede wszystkim na sprawach nauki i szkoły. Aby zaradzić słabym stopniom z geografii zastęp K. VI Szkoły Podstawowej w Koronowie postanowił zorganizować „wędrowiec ciekawej geografii” — pod hasłem „Poz-

nać swój kraj”. W przygotowaniach do wieczoru uczestniczyli wszyscy harcerze — trzeba było np. wykonać album o Warszawie, ułożyć ciekawe opowiadanie o znaczeniu morza dla naszego gospodarstwa, opracować gazetkę o gorach itp. Przygotowania trwały cały miesiąc. Wieczór wypadł bardzo ciekawie i zachęcił wszystkich do większego zajmowania się przedmiotem geografii.

Wiele zobowiązań — to do wód serdecznej troski o swoją szkołę, o własny „warsztat” pracy — żeby przyjemniej było w szkole, żeby lepiej można było się uczyć. Członkowie drużyny harcerskiej przy szkole TPD w Dzierżonowie wyciągnęli np. z piwnicy 15 zniszczonych ławek, naprawili je i oddali do użytku. Czyn ten przyniósł szkole około 1000 zł oszczędności. Wstawili oni również szczyby do 40 owien, oczyścili i naprawili 40 wypchanych ptaków, podkleili 10 map oraz 15 ilustracji szkolnych. W jednej z sal urzędził gabinet biologiczno-geograficzny.

Wiele drużyn, szczególnie w woj. kieleckim, białostockim, krakowskim przygotowuje się do zakładania szkolnych poletek doświadczalnych, przyszkolonych sadów i parków oraz różnego rodzaju hodowli.

Duży wysiłek włożyły również dzieci w zbiórkę złomu i makulatury. W woj. warszawskim np. zebrano 86 tys. kg złomu i 6 tys. kg makulatury.

W wyniku powyższego ożywienia pracy harcerskiej przed II Zjazdem Partii nastąpił znaczny wzrost organizacji dziecięcej. Przybyło około 150 tysięcy nowych członków, zorganizowano 700 nowych drużyn. Największy wzrost notujemy w woj. stalinogrodzkim, krakowskim, kieleckim. Wiele było troski starszych przyrodziców, aby dożyć przygotować do wstąpienia w szeregi drużyny harcerskiej młodszych kolegów. Teresa Rojek, Hanka Zambrzycka, nauki i szkoły. Aby zaradzić słabym stopniom z geografii zastęp K. VI Szkoły Podstawowej w Koronowie postanowił zorganizować „wędrowiec ciekawej geografii” — pod hasłem „Poz-

nać swój kraj”. W przygotowaniach do wieczoru uczestniczyli wszyscy harcerze — trzeba było np. wykonać album o Warszawie, ułożyć ciekawe opowiadanie o znaczeniu morza dla naszego gospodarstwa, opracować gazetkę o gorach itp. Przygotowania trwały cały miesiąc. Wieczór wypadł bardzo ciekawie i zachęcił wszystkich do większego zajmowania się przedmiotem geografii.

PROGRAM RADIOWY

Dnia 11 MARCA 1954 R.	Program II — na fal 367 m:	Program dnia 7.50, 14.00, 17.30, 19.05, 6.30, 7.55, 17.00, 21.00, 23.50.
5.10 Aud. dla wsi, 5.25 Konc. por., 6.00 Gimn., 6.10 Kalendarz rad., 6.15 Muz., 6.30 Muz., dla wszystkich., 7.20 Muz. roz., 8.00 Konc., 8.55 Przewrca, 14.10 Dla klas I i II słuch. pt., „Jak się słonko z wiatrem pokłóciło”, 14.30 Dla klas VI słuch. pt., „Dobra pian”, 15.00 We-	gierskie mel. lud., 15.10 „Klimenty Boruta” — film. opow., A. Świętochowski, 15.30 Dla dzieci — aud. pt. „Spiewamy piosenki i słuchamy muzyki”, 16.00 „Sosenki w salonie piękności”, pog. Mgr. W. Krawski, 16.10 Muz., 16.20 Utw. skłypcz., 16.45 Pog. sport., 17.15 Piosenki w wyk. solistów WRK Krasowickiej — sopran, 17.30 Sprawozdanie z II Zjazdu PZPR, 18.10 Muz., 18.30 Odp., 19.49, 18.45 Konc., 19.10 Radiowy kurs jez. ros., 19.30 Muz. i Aktual.	20.00 „Dla każdego coś miłego”, 21.25 Wiad. społ., 21.32 „Słowniczek muzyczny” aud. w oprac. J. Waldorfa, 22.00 „Miośka” — opow. St. Słupka z tomu pt. „Powroty”, 22.20 Sprawozdanie z II Zjazdu PZPR, 23.00 Muzyka, 23.24 Muzyka oprowa.

Szczególony program audycji zamieszcza tygodnik „Radio i Świat”.
Polskie Radio zastrzeża sobie możliwość zmian w programie.

LECH SZYDŁOWSKI

Niewzruszona jedność partii, rządu i narodu źródłem wszystkich zwycięstw ZSRR

Przemówienie N. M. Szwerownika do wyborców

MOSKWA. Na zebraniu wyborców swierdłowskiemu okręgu wyborczego w dniu 6 bm. przemawiał N. M. Szwerownik. Przypomnił on na wstępie wielkie sukcesy narodu radzieckiego...

Związek Radziecki będzie nadal bronił polityki pokoju i przyjaźni narodów jako polityki odpowiadającej interesom wszystkich ludzi pracy.

N. M. Szwerownik zakończył przemówienie wyrażeniem przekonania, że wyborcy oddadzą jednomyślnie swe głosy na kandydatów bloku komunistów i bezpartyjnych, zdolnych do ofiarnej walki o rozkwit Ojczyzny.

Przemówienie N. N. Szatalina

MOSKWA. Z Aleksandrowa (obwód wladimirski) donosi agencja TASS, że w tamtejszym klubie kolejarzy odbyło się spotkanie wyborców miejscowego okręgu wyborczego...

N. N. Szatalin poruszył niektóre problemy dalszego rozwoju gospodarki narodowej, nauki i kultury — w myśl odezwę KC KPZR do wszystkich wyborców. Przypomniał on jednocześnie dotychczasowe ogromne osiągnięcia.

Sukcesy w rozwoju przemysłu ciężkiego przygotowały warunki umożliwiające zdecydowanie wzrost produkcji przedmiotów powszechnego użytku. Wychojąc z tego założenia, Komitet Centralny partii i Rząd Radziecki nakreślił szeroki program przyspieszonego rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego...

W ciągu ostatnich lat czyniły również postępy rolnictwo ZSRR. Na gruncie ogólnego rozwoju gospodarki narodowej następuje nieprzerwany wzrost dochodu narodowego ZSRR. Podnoszą się systematycznie realne płace robotników i urzędników...

850 tysięcy berlińczyków za pokojowym zjednoczeniem Niemiec

BERLIN. — 7 bm. w Berlinie odbyła się konferencja berlińskiej organizacji Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych. W konferencji uczestniczyło 586 delegatów...

Pierwszy sekretarz Komitetu Frontu Narodowego w Berlinie F. Grl mówił o działalności organizacji i jej najbliższych zadaniach. Podkreślił on, że 20 tysięcy aktywistów Frontu Narodowego prowadzi prace agitacyjną wśród ludności Berlina...

Girol ostro potępił antynarodową politykę rządu Adenauera, który ignorując wole miliona Polaków, ignorując wole miliona Niemców, odpowiada na wielokrotne propozycje rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej...

Kongres Towarzystwa Przyjaźni Francusko-Polskiej

PARYŻ. W Paryżu odbyły się dwudniowe obrady Kongresu Towarzystwa Przyjaźni Francusko-Polskiej. W wyniku obrad uchwalona została rezolucja, która głosi m. in.:

Kongres Towarzystwa Przyjaźni Francusko-Polskiej, zwołany z okazji dziesiątej rocznicy wyzwolenia Polski, jak również dziesiątej rocznicy utworzenia Towarzystwa, stwierdza, że zadaniem Towarzystwa jest zacieśnianie i pogłębianie tradycyjnej przyjaźni łączącej naród polski z narodem francuskim.

Towarzystwo będzie nadal popierać walkę przeciwko „europejskiej wspólnocie obronnej”, potwierdzając tym samym, że interesy Francji i Polski w obliczu wstrząsania militarystką niemiecką — są jednakowe.

Kongres domaga się, aby wymiana kulturalna między Francją a Polską została w pełni przywrócona.

Wobec pogłębiania się kryzysu gospodarczego we Francji Kongres stwierdza, że rozszerzenie stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, a zwłaszcza z Polską, jest niezbędnym warunkiem odzyskania gospodarki francuskiej.

Po obradach odbyły się wybory członków Komitetu Narodowego Towarzystwa Przyjaźni Francusko-Polskiej. Do komitetu wybrani zostali m. in. profesor Fryderyk Joliot-Curie, przewodnicząca Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet Eugénie Cotton, sekretarz CGT Tournaie.

Przeciw „europejskiej wspólnocie obronnej”

Rezolucja Plenum KC Francuskiej Partii Komunistycznej

PARYŻ. Plenum KC Francuskiej Partii Komunistycznej, które odbyło się 5 i 6 marca, uchwaliło rezolucję stwierdzającą, że wydarzenia od czasu październikowego plenum KC „dotyczyły całej służby polityki partii komunistycznej, która postawiła sobie jako główne zadanie sprowadzenie do przodu walki mas ludowych przeciwko tworzeniu „armii europejskiej”, mającej zamaskować uzbrojenie odwetu w Niemiec zachodnich.

„Szczególne znaczenie konferencji berlińskiej dla naszego kraju — głosi rezolucja — polega na tym, że nowe i jawne koncepcje zawarte w projekcie układu ogólnoeuropejskiego o bezpieczeństwie zbrojowym w Europie, zaproponowanym przez Związek Radziecki, spotkały się ze strony narodu francuskiego z gorącym uznaniem i poparciem.

„Walka przeciwko tworzeniu „europejskiej wspólnoty obronnej”, oświadcza rezolucja, pozostaje głównym celem walki klas robotniczej oraz wszystkich innych sił narodowych i demokratycznych.

Plenum wezwało wszystkich członków partii i wszystkie organizacje partynowe do umocnienia jedności działania klasy robotniczej jako warunku zjednoczenia wszystkich Francuzów w walce o zapewnienie narodowi bezpieczeństwa i o zmianę obecnej polityki, w myśl pragnień całego kraju.

Plenum postanowiło zwołać na początku czerwca kolejny zjazd Francuskiej Partii Komunistycznej.

ODWIEDZINY

Oto łagodnym łotem sfruwa ze stropu ostatnia, aż mięsista w swej głębokiej, pięknej czerwieni flaga, utkana w nowocourchomionym kombinacie włókienniczym. Już faluje pokornie u stóp splotawego i wystrzępionego skrawka pierwszej robotniczej chorągwy.

Wstają poeci, muzycy, uczeni: — Ukazaliśmy narodowi prawdziwy jego geniusz. Wszyscy wlecy w naszej historii nosili ten sam ogień prawdy w piersiach co i wy: — prawdę nauki Kopernika! — prawdę muzyki Scopena — prawdę poezji Mickiewicza.

Bierut i mówił z twarzą pulsującą wzruszeniem i dumą: — Oni wolają: „Niech żyje Polska!” Ale Waryński nie tak łatwo daje się uspokoić. — Jakież nieznane słowa. Nie znam ich, nie pamiętam. — Wiatr przynosi je towarzyszu, aż z koreańskich pól i dżungli Wietnamu. Spod parującego nieba i z rybactkich wiosek Sycylii. Wszędzie gdzie ludzie oddziennie patrzą w naszą stronę; liczą na nas, wierzą nam, kochają polską „brzydą szturmacją”!

Pontesimy je dzisiaj jak pochodnie w przyszłe lata: Niech oświeca drogę narodowi. Wyjdźcie do przodu młody towarzyszu — sekretarz partyni na wielkiej budowie. Zaraz obejmie go czującym uśmiechem Dzierżyński.

Alle on śmiało obrócił na czwórki milczących mężczyzn szare, męczące oczy. Sa one aż popuchłe z nocnej bezsenności. Przez ostatni miesiąc ciwał dniem i nocą nad terminowym uruchomieniem największego pieca hutniczego. — Ma nasz lud nie tylko chleb i dach nad głową, ale i broń przy boku dla obrony. Ma naszą Partia nie tylko siłę, ale miłość i szacunek całego narodu. Rzetelną dyktatora proletariatu — towarzysze produkujcie! — Produkcjowie! — Zachnie się Waryński, przymruży oczy Dzierżyński, zaduma Buczek, nie wytrzyma i uśmieje serdecznie Nowotko: — Jacy z nas produkowicie? Odmłodnieliśmy na ten zjazd o wszystkie lata waszych bojów, waszej roboty!

Czyż nie wiecie towarzysze, że komunizm to młodość świata? I oto zgłębł okrzykowi, naukowość, dźwięków oblega sale kongresowa i zgromadzonych w niej ludzi, podobnie jak fala morska przykrywa swym pluskiem różową, żywą muszlę.

Skrzypią radośnie rozwierane na cztery strony świata okna i drzwi zjazdowej sali. Wpada napierwo przez nie urośnięty postnik — wiatr. Wzdyma czerwone flagi, że pieczeniwa, łopoca, nabrzmiewają życiem, jak w pochodach czy na barykadzie.

Alle Waryński jest niecierpliwym. Brzeczy donośnie kłótniczymi łanuchami. Nasłuchuje chwile uważnie: — Co oni... z dala wołają, towarzysze? — A na to podnosi się do przydzielonego stołu towarzysze

— Jacy z nas produkowicie? Odmłodnieliśmy na ten zjazd o wszystkie lata waszych bojów, waszej roboty! — Wiadomo, kto przed nami, kto pyta! Wstają napierwo ci wszyscy, co uczoraj jeszcze odeszli od czerwonych hut i carynych kopaliń. Od białych blyskawic elektrycznych wydławały i błąkiły spawalniczych ogni. Pierwszi malarze robotniczego piekna. Mówią zgodnie: — Starmy się — niech towarzysze Bierut przyświadczy: pobiliśmy w produkcji wioskich markizów, doganiamy francuskich baronów. Macie, towarzysze, nasze robociznie słowo: zbudujemy Polskę zela i stali! Każdy burżuazjowski sobie wszystkie zęby polamie — nim ugryzie choć kęs ojczystej ziemi!

Wstają chłopcy: — Nie damy dłużej leniuchować ani pędzi ziemi, towarzysze! Idźcie na naszą wieś Partia z całą potęgą odważnych ludzi, silnych motorów.

— A towarzysze — jak? Zmartwychwstał czy co? Bo takiej sytuacji marksizm-leninizm nie przewiduje na pewno! — Ceteri towarzysze uśmiechnięci się wyrozumiale i odrzekli słowami poety: Wleki to czas. Kiedy nie trzeba wcale zmartwychwstać — aby żyć.

I z całej duszy pierwszą poczęli śpiewać. A cała sala porwała się na równe nogi i odromiadał zaraz tysięcznym chórem.

I oto na całą kulę ziemską, jak światło czuwającego żołnierza rozchodzą się wleki śpiewu naszej Partii

„Bój to jest nasz ostatni krawczy skończy się trud, gdy zwiątek nasz bratni ogarnie ludzki ród.

JERZY PIÓRKOWSKI

Festiwal filmów włoskich w ZSRR

Ministerstwo Kultury ZSRR w okresie od 16 do 26 bm. przeprowadza w Moskwie, Leninogradzie, Stalingradzie i stolicach republik związkowych Festiwal filmów włoskich. Wyświetlonych będzie 13 filmów włoskich, m. in. „Rzym godzina 11” oraz „Nadziei za dwa grosze”.

W kinach, pałacach kultury i klubach, w których filmy te będą wyświetlane, organizowane są wystawy poświęcone włoskiej sztuce filmowej.

Ostatnim szlakiem gen. Świerczewskiego

200 tysięcy młodzieży weźmie udział w Marszach Patrolowych

28 marca 1947 roku na ziemi rzeszowskiej pod Jabłonką zginął z rąk faszystów ukraińskich wierny syn ludu polskiego gen. Karol Świerczewski — Walter. Dla uczczenia 7-jej rocznicy śmierci gen. Świerczewskiego, młodzież województwa rzeszowskiego pod kierownictwem ZMP organizuje po raz siódmy Marsze Patrolowe pod hasłem: „Młodzież — Ostatnim Szlakiem Bohatera-Rewolucjonisty”.

Tegoroczne marsze w jeszcze większym niż dotychczas stopniu zmobilizują młodzież do realizacji zadań wytyczonych przez IX Plenum i II Zjazd Partii — będą przeludem sprawności i gotowości młodzieży do pracy i obrony Ojczyzny.

W roku bieżącym Marsze Patrolowe organizowane na trasie Rzeszów — Jabłonka są imprezą centralną i włączone zostały do jednolitego kalendarza imprez sportowych. Marsze odbywać się będą w dniach od 19 do 20 marca. Impreza ta zostanie rozpoczęta marszami sztafetowymi, które pobiegą z gromad zakładów pracy i szkół do miast powiatowych, następnie przodujące patrole nabiegą główną trasą marszów z Rzeszowa przez Strzyżów, Krosno Sanok, Lesko, Bałigród do Jabłonki!

Celem należytego przygotowania marszów na szczeblu wojewódzkim powstał Wojewódzki Komitet Wykonawczy Marszów Patrolowych pod kierownictwem wiceprzewodniczącego Zarządu Wojewódzkiego ZMP — tow. Zygmunta Bieńkowskiego. Podobne komitety powstały we wszystkich miastach powiatowych, niektórych gminach, zakładach pracy i szkołach na terenie województwa.

Tegoroczne Marsze Patrolowe będą jeszcze bardziej masowe niż w latach ubiegłych. O ile w 1951 roku w marszach uczestniczyło ponad 18 000 młodzieży, w roku 1952 — 153 tysiące, to obecnie przewidywane jest, że w marszach weźmie udział około 200 tysięcy młodzieży.

Celem zapoznania młodzieży i starszego społeczeństwa z życiem i walką generała Waltera komitety marszów pod kierownictwem ZMP przystąpiły do organizowania masówek odczytów, wieczorków świetlicowych, występów artystycznych i innych imprez poświęconych życiu Waltera. Zorganizowany zostanie także konkurs gazetek ściennej. W przeddzień wyjazdu patroli we wszystkich gromadach, zakładach pracy, miastach i szkołach odbędą się uroczyste akademie poświęcone pamięci Karola Świerczewskiego.

W dniu 8 III br. otwarta została w Warszawie w gmachu „Zachęty” wystawa „Chiny i Wietnam w rysunkach Aleksandra Kobzdej”.

W trzech salach zgromadzone tu ponad 160 rysunków plon kilkumiesięcznej, niezwykle ofiarnej pracy polskiego artysty podczas podróży po Chinach i Wietnamie.

Chiny Ludowe urzekły artystę, pobliży jego serce. Trzeba było pokochać ten kraj, by móc uchwycić wielkość, rozmach i siłę zachodzących tam

przemian, by pokazać cechy najistotniejsze, najbardziej charakterystyczne. Pokazał więc Kobzdej w rysunkach piękny krajobraz chińskiego, urok starych miast, a przede wszystkim człowieka, wspinalęgo, człowieka który dokonuje rewolucji, oddaje ludowi jej zwycięstwo i bionch przed wrogiem

Zdumiewa i wzrusza historia powstawania teki wietnamskiej. Dwa miesiące wędrówek pokutnych w dżungli drogach wietnamskich, wyjazd na front, setki niezapomnianych spotkań, wiele niebezpiecznych przygód.

Tak pisze we wspomnieniach o wspólnej z Kobzdejem podróży literat Wojciech Żukrowski: „Życie społeczne Wietnamu toczy się przeważnie na

oc Malował więc przy świetle lampki oliwnej, w blasku pochodni Malował w grołach, na zebraniach wiejskich, przy ognisku Malował klejąc, w kucki, na leżąco, uciśnięty między obradujących ludzi, których plecy służyły mu za stalugę

„Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Szkola podstawowa

W imię braterstwa między narodami

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Wokół nas wrzasa rewolucja Widzieliśmy jak lud sądził wszystkich wzdychających oskarżeń... Chyba pierwszy raz polski plastyk pracował w takich warunkach” Nie można oglądać tych ry-

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Bohater pracy z Mukdena

Partyzantka

Wystawa przemawia do widza bogactwem tematyki, bezpośrednim, ostrym widzeniem obrazu, realizmem i prostotą. (B.)

Wystawa przemawia do widza bogactwem tematyki, bezpośrednim, ostrym widzeniem obrazu, realizmem i prostotą. (B.)

Wystawa przemawia do widza bogactwem tematyki, bezpośrednim, ostrym widzeniem obrazu, realizmem i prostotą. (B.)

Wystawa przemawia do widza bogactwem tematyki, bezpośrednim, ostrym widzeniem obrazu, realizmem i prostotą. (B.)